

Motion till riksdagen

1987/88:N36

av Margareta Gard (m)

med anledning av prop. 1987/88:90 om energipolitik
inför 1990-talet

I propositionen föreslås att kärnkraftsavvecklingen inleds med att en första reaktor tas ur drift år 1995 och en andra år 1996, en i Ringhalsverket och en i Barsebäcksverket.

Basindustrierna utgör fortfarande ryggraden inom industrisektorn i Kopparbergs län. Trots en hård strukturrationalisering finns fortfarande vitala grenar kvar inom stålindustrin. Skogs- och pappersindustrin är fortsatt framgångsrik trots en mycket hård konkurrens från andra länder. När nuvarande fas i strukturrationaliseringen inom gruvindustrin genomförs finns endast tre gruvor kvar i länet – sulfidmalmsgruvorna Garpenberg och Saxberget samt koppargruvan i Falun. Även dessa verkar under stark prispress från omvärlden.

I en bilaga till Vi i Vattenfall nr 2, den 10 mars 1988, skriver generaldirektör Carl-Erik Nyquist: "Det är viktigt att notera att det inte är av säkerhetsskäl som regeringen föreslår en förtida avveckling av två reaktorer. En stängning av två reaktorer innebär att ca 10 TWh el till lågt pris försvinner ur elsystemet. Det kommer att innebära merkostnader för samhället i storleksordningen 30-40 miljarder kronor."

Expertgruppen för elintensiv industri (prop. 1987/88:90, bil. 2, s. 39) understryker att de förväntade prishöjningarna på el kommer att innebära stora påfrestningar för främst den elintensiva industrin och att takten i industrins strukturomvandling ökar och får en annan inriktning. Det är framför allt industriföretag med en hög elkostnadsandel och ett stort exportberoende som skulle hotas av nedläggning.

En förtida avveckling av två kärnkraftsreaktorer enligt beräkningar som gjorts av bl. a. SIND kommer att medföra ett fördubblat elpris. Med denna utgångspunkt har följande beräkningar gjorts för länets basindustrier.

Kvarnsvedens pappersbruk – 1 200 anställda

med ökad kapacitet genom ny pappersmaskin kommer att förbruka

1,5 TWh, kostnadsökning per år 285 milj. kr.

Ökad kostnad för varje arbetstillfälle 240 000 kr.

Fors kartongfabrik – 650 anställda

0,3 TWh kostnadsökning per år 57 milj. kr.

Ökad kostnad för varje arbetstillfälle 88 000 kr.

Smedjebacken Boxholm Stål AB – 1 000 anställda i Smedjebacken

Kostnadsökning per år 50 milj. kr.

Ökad kostnad för varje arbetstillfälle 50 000 kr.

Svenskt stål Borlänge – 3 000 anställda

Ökad kostnad per år	135 milj. kr.
Ökad kostnad för varje anställd	45 000 kr.

Mot. 1987/88

N36

Avesta Järnverk – 2 100 anställda, verksamhet i Avesta och Långshyttan

Kostnadsökning per år	52 milj. kr.
Ökad kostnad för varje anställd	25 000 kr.

Till dessa kostnader skall också läggas den 2–3 öres höjning av elpriset som förslaget om höjt avkastningskrav på Vattenfall innebär.

Företagens möjlighet att kunna kompensera de ökade kostnaderna genom höjd prissättning torde vara uteslutet eftersom priserna avgörs på den internationella marknaden för exportindustrierna.

För flera av företagen är kostnaderna för elprishöjningen i nivå med vinstresultatet, vilket är djupt oroande.

God tillgång på elenergi till ett konkurrenskraftigt pris har varit grunden för den industriella utvecklingen i Kopparbergs län liksom i övriga landet. Resultatet av en förtida kärnkraftsavveckling kan resultera i att alla basindustrierna i länet slås ut.

För att få ett näraliggande perspektiv på kostnadsökningen kan man göra en jämförelse med det s. k. Bergslagspaketet, och då finner man att industriministerns hela Bergslagspaket slukas på ett år av energiministerns kostnadsökningar för en förtida avveckling av två kärnkraftsreaktorer.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen avslår proposition 1987/88:90 om energipolitik inför 1990-talet.

Stockholm den 22 mars 1988

Margareta Gard (m)